

พี่น้อง เรามาสร้างภราดรภาพกันเถิด

[ไทย – Thai – تايلاندي]

อิสมาอีล ลุดฟี จะปะกียา

แปลโดย : อุษมาน อิดริส

ผู้ตรวจทาน : พิชชอล อับดุลฮาดี

ที่มา : www.islamhouse.com

2014 - 1435

IslamHouse.com

﴿آداب الأخوة﴾

« باللغة التايلاندية »

إسماعيل لطفي فطاني

ترجمة: عثمان إدريس

مراجعة: فيصل عبدالهادي

المصدر: www.islamhouse.com

2014 - 1435

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตาปราณียิ่งเสมอ

บทนำ

สารนี้ขอมอบเป็นของขวัญด้วยความบริสุทธิ์ใจยิ่งแต่...

- ▶▶ พ่อแม่ที่รักดีทั้งสองของฉัน
- ▶▶ ลูกๆและภรรยาที่รักของฉัน
- ▶▶ พี่น้องชายหญิงผู้อยู่ในหนทางของอัลลอฮ์ที่รักของฉัน
- ▶▶ บรรดาอุลมะมาอ์และแก่นนำอิสลาม
- ▶▶ บรรดานักต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์
- ▶▶ บรรดานักเชิญชวนสู่อิสลาม
- ▶▶ บรรดานักอบรมอิสลาม
- ▶▶ บรรดานักศึกษาอิสลามทั้งชายและหญิง

ขอให้ทุกคนคงอยู่ในความสภาวะและการชี้นำ อามีน และมวล
การสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เจ้าแห่งสากลโลกแต่เพียงผู้เดียว
เท่านั้น

พี่น้องของท่าน

อิสมาอีล สุฎฎี ฟูฏอูนีย

๗ เคาะฟิร ๑๔๑๐ / ๗ ตุลาคม ๑๙๘๙

มัจญ์ลิสฮิลมี ปัตตานี

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

แท้จริงมวลการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์แต่เพียงผู้เดียว เราขอสรรเสริญพระองค์ เราขอความช่วยเหลือต่อพระองค์ เราขอความชี้้นำจากพระองค์ เราขออภัยโทษต่อพระองค์ เราขอกลับตัวสู่พระองค์ และเราขอความคุ้มครองด้วยพระนามของพระองค์จากความเลวทรามของตัวเรา และจากความเลวทรามของการงานของเรา ผู้ใดที่พระองค์ทรงให้ทางนำแก่เขา แน่อนไม่มีผู้ใดสามารถทำให้เขาหลงทางได้ และผู้ใดที่พระองค์ทรงทำให้เขาหลงทาง แน่อนไม่มีผู้ใดสามารถให้ทางนำแก่เขาได้ และฉันขอปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่สมควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์แต่เพียงพระองค์เดียวโดยปราศจากภาคีใดๆ และฉันขอปฏิญาณตนว่ามุหัมมัดนั้นเป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์ โอ้องค์ผู้อภิบาลของฉัน...โปรดประทานพร ความสันติสุข และความจำเริญแด่ในปีของเรามุหัมมัด ตลอดจนครอบครัวของท่านและบรรดาเศาะหาบะฮ์ทั้งหลาย...

พี่น้องผู้ศรัทธาของฉันที่รักเพื่ออัลลอฮ์...

อัสซะลามุอลัยกุม วะเราะฮุมะตุลลอฮิ วะบะเราะกาตุहु...

เรามานั่งสักครู่เกิด...เพื่อขัดเกลาอีมานและตั้งเจตนาใหม่ให้แน่น
แน่น ในเชิงที่ว่า

اجلس بنا نُؤمِنُ سَاعَةً

ความว่า “โปรดนั่งลงกับเราสักครู่ เพื่อให้ข้อคิดแก่กันและกันเกี่ยวกับกิจการบางอย่างที่สามารถเสริมสร้างอيمانให้เข้มแข็งขึ้น”⁽¹⁾.

ลำดับแรก เราต้องพร้อมใจกันฟื้นฟูอيمانด้วยการกล่าว...

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ
اللَّهِ

ความว่า “ฉันขอปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่สมควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮฺแต่เพียงพระองค์เดียวโดยปราศจากภาคีใดๆ และฉันขอปฏิญาณตนว่ามุหัมมัดเป็นศาสนทูตของพระองค์”

เพราะคำกล่าวของท่านเราะซูล คืออัลลั้ลลอฮฺ อลั้ยฮิ วะสัลลั้มตัว่า

جددوا إيمانكم. قيل: يا رسول الله، وكيف
نجدد إيماننا؟ قال: أكثروا من قول "لا إله إلا
الله"

(1) คำกล่าวของมุอ้าหฺ บิน ญะบัล (เศาะหิหฺ อัลบุคอรีฮฺ 1/8)

ความว่า “พวกเจ้าจงฟื้นฟูอิมานของพวกเจ้าเสียใหม่” มีคนถามว่า “โอ้ท่านเราะสุล พวกเราจะฟื้นฟูอิมานของเราได้อย่างไร” ท่านตอบว่า “จงกล่าว *ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮู* ให้มากๆ”^(๒).

คำปฏิญาณสองต้นนี้ประกอบด้วยแก่นแท้ของอิบาตะฮฺ(การเคารพภักดี) ดังต่อไปนี้

1. มีมะอฺบูด (เจ้าผู้ที่ถูกกราบไหว้และเคารพภักดี)ที่แท้จริง นั่นคือ “อัลลอฮฺ” ด้วยการปฏิเสธทุกสิ่งทุกอย่างอื่นจากพระองค์ที่ถูกต้อง ภาคิในการเคารพภักดีพร้อมพระองค์ ด้วยคำกล่าวที่ว่า “ลาอิลลาฮะ” หมายความว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่สมควรแก่การเคารพภักดีอย่างแท้จริง “อิลลัลลอฮฺ” หมายความว่า นอกจากอัลลอฮฺแต่เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น.
2. มีอาบิต (บ่าวผู้ที่ทำการภักดี) ที่แท้จริง นั่นคือ “มุหัมมัด เราะสุลของอัลลอฮฺ” ผู้เป็นแบบอย่างแท้จริงแก่นุซษะฮฺทั้งหลายในการทำการเคารพภักดีต่อพระองค์ในทุกๆ ส่วนของวิถีการดำเนินชีวิต ควบคู่กับการเป็นเราะสุลของท่าน... ดังนั้นท่านจึงเป็นบ่าวผู้ภักดีต่ออัลลอฮฺ-เจ้าผู้ที่สมควรแก่การเคารพภักดีที่แท้จริง- ที่ประเสริฐที่สุด

(๒) หะดีษอิมาม อะหมัด 2/359 และอัลหุทาบิม พร้อมอัญชะฮะบีเย์ 4/256 : ถูกต้อง

3. มีการยืนยันถึงอิมานของมุอิมินแต่ละคนด้วยคำกล่าวที่ว่า “อัซซะดุ” (ฉันขอปฏิญาณตน) อันประกอบด้วยการปฏิบัติภายใน(จิตใจ) และภายนอก(ร่างกาย)
อิมามชาฟีอียกกล่าวว่า

الإيمان قول وعمل يزيد وينقص

ความว่า “อิมาน คือคำกล่าวและการปฏิบัติ จะเพิ่มพูน (ด้วยการรักดี) และจะลดลง (ด้วยการฝ่าฝืน)”⁽³⁾.

แล้วท่านก็อ่านอายะฮ์

ويزداد الذين آمنوا إيماناً...

ความว่า “และเพื่อให้บรรดาผู้ศรัทธาได้เพิ่มพูนอิมานของพวกเขา”⁽⁴⁾.

นั่นแหละคือแก่นแท้ของการรักดีหรืออิบาดะฮ์...

ดังนั้น จึงหมายความว่า เราได้มีความเชื่อมั่นอย่างเต็มเปี่ยมว่า “ไม่มีอาดมันใดที่ทรงอำนาจยิ่งในการสรรสร้างสิ่งต่างๆ และวางแผน

(3) ฟัตหุลบารีย์ 1/47

(4) สุเราะฮ์ อัลมุดตษนิรฺ อายะฮ์ที่ 31

บริหารโลกนี้ และไม่มีอาตมันใดที่ทรงปรึกษายังในการจัดสรรวิถีการดำเนินชีวิตที่ดียิ่งแก่เราผู้เป็นบ่าว พร้อมกับไม่มีเจ้าผู้ที่ต้องให้ความเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮฺ ผู้เป็นเจ้าของที่ถูเคารพภักดีอย่างแท้จริงและเป็นเจ้าของแห่งระบอบการดำเนินชีวิตที่มีชื่อว่า “อิสลาม” ตลอดจนไม่มีวิถีการและแบบอย่างที่เหมาะสมแก่และประเสริฐที่สุดที่เราต้องยึดไว้เป็นแบบอย่างและทางนำในการดำเนินการอิบาดะฮฺในอิสลาม นอกจากแบบอย่างที่มีหมัหมัดศาสนทูตของอัลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮฺ อลัยฮิ วะสลัลัม และบรรดาเศาะหาบะฮฺของท่าน เราะฎียัลลอฮฺ อันฮุม ได้เคยปฏิบัติไว้

เพราะฉะนั้น มาเถิด เรามาร่วมกันเปิดอก เปิดใจ และมอบความรู้สึกร่างกายต่าง ๆ ตลอดจนทางนำของชีวิตเราแต่พลังอำนาจของอัลลอฮฺ และพลังแห่งคำสอนของพระองค์แต่เพียงพระองค์เดียว ด้วยความบริสุทธิ์ใจอย่างเต็มเปี่ยม ไม่มีการตั้งภาคีใดๆอีก ไม่ติดพันซ์และถูกตรวนด้วยพลังอำนาจแห่งวัตถุ ยศถาบรรดาศักดิ์ อิทธิพลส่วนบุคคล วงศ์ตระกูล พรรคนิยม กลุ่มนิยม ถิ่นนิยม และชาตินิยม

จงมอบให้พลังอำนาจของอัลลอฮฺและคำสอนของพระองค์โดยผ่านแบบอย่างการปฏิบัติของมุหมัหมัดผู้เป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮฺ อลัยฮิ วะสลัลัม เท่านั้นที่เป็นผู้มีบทบาทในการกำหนดจุดยืนและแนวทางการดำเนินชีวิตของเราในทุกๆด้าน

พี่น้องของฉันที่รักเพื่ออัลลอฮฺ...

สืบเนื่องจากสังขธรรมดังกล่าว...มาเกิด เรามาร่วมกันสาน
เจตนารมณ์ของสองชะตาตะสุดังกล่าว ด้วยการร่วมกันสดับฟังคำสอน
ของอัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่ง ซึ่งได้กำหนดหลักการพื้นฐานในการสร้างภราดร
ภาพระหว่างเรารู้จักกัน ด้วยคำตรัสที่ว่า

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخْوِيكُمْ
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

ความว่า “แท้จริง บรรดาผู้ศรัทธานั้นเป็นภราดรภาพ
กัน ดังนั้นพวกเจ้าจงไกล่เกลี่ยปรองดองกันระหว่าง
พี่น้องทั้งสองฝ่ายของพวกเจ้า(ที่บาดหมางกัน) และ
จงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด แล้วพวกเจ้าจะได้รับความ
เมตตา”⁽⁵⁾.

อัลหัมดุลิลลาฮ...หลักการของ “ความเป็นภราดรภาพกัน” นั้น
เลิศเลอยิ่งทั้งในด้านความหมายและสำนวนภาษา มันเป็นหลักการ
ดำเนินชีวิตที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งที่สูงส่ง ประเสริฐ และมั่นคง ในการ
สร้างสัมพันธ์ในหมู่ประชาชาติอิสลาม

แน่แท้ไม่มีผู้ศรัทธานอกจากด้วยการมีความเป็นอัครวาระสุ(ความ
เป็นภราดรภาพกัน) ยามใดที่จิตสำนึกแห่งความเป็นอัครวาระสุ(ภราดรภาพ)

(⁵) สุเราะฮ์อัลหุญรูด อายะฮ์ที่ 10

ขาดหายไป ก็แสดงว่าการศรัทธาของเขาพลอยขาดหายและบกพร่องตาม
ไปด้วย

ด้วยเหตุนี้เอง จึงถูกยืนยันและเน้นด้วยคำว่า “อินนะมัล มุอุมิ
นูน” (แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธานั้น) ไม่ใช่ “อัลมุนาฟิฏน” (บรรดาผู้กลับ
กลอก)... ตามหลักการอันประเสริฐยิ่งของอัลลอฮ์ดังกล่าว คำว่า “อูกู
วะฮ์” (ความเป็นภราดรภาพ) นั้น สามารถก่อตัวขึ้นบนตัวบรรดาผู้
ศรัทธาที่อิมานของเขาได้ซึมซับเข้าไปในห้วงลึกของจิตใจแล้วเท่านั้น พวกเขา
เหล่านั้นคือผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรงกล่าวแจจแจ้งถึงคุณลักษณะและ
บุคลิกของพวกเขาต่อจากคำตรัสของพระองค์ในสุเราะฮ์ อัลหุญร้อ
ตเช่นเดียวกัน นั่นคืออายะฮ์การศรัทธาที่ว่า

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ
يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ

ความว่า “แท้จริงบรรดามุอุมินที่แท้จริงนั้นคือ
บรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และเราะสุลของพระองค์
แล้วพวกเขาไม่เคลือบแคลงสงสัยใดๆอีก(เกี่ยวกับ

การศรัทธาดังกล่าว) และพวกเขา

เหล่านั้น(สามารถแสดงออกถึงแก่นแท้ของอิมานด้วย)การปฏิเสธ
ต่อสู้อยู่ในหนทางของอัลลอฮ์ด้วยทรัพย์สินและชีวิตของพวกเขา จน
เหล่านั้นแหละคือบรรดาผู้สัตย์จริง(ในการศรัทธา)”⁽⁶⁾.

นั่นคือ ลักษณะของบรรดามุอ์มินุนผู้ศรัทธาที่แท้จริงตามคำสอน
ของอัลลอฮ์ผู้สูงส่ง หลังจากที่พระองค์ได้ทรงปฏิเสธการขนานนาม
“มุอ์มินุน” หรือชนผู้ศรัทธา ต่อกลุ่มอาหรับพื้นเมือง แต่ทว่าพวกเขา
เหล่านั้นถูกยอมรับให้ขนานนามในอายะฮ์ที่อยู่ระหว่างสองอายะฮ์ “อุ
คูวะฮ์” และ อายะฮ์ “อิมาน” ในซูเราะฮ์อัลหุญรุดดังกล่าว เพียงคำ
ว่า “มุสลิมุน” หรือชนผู้มอบหมายตัว เท่านั้น

โดยสรุปแล้ว

มุอ์มินุน หรือชนผู้ศรัทธา คือ ศอติกัน หรือชนผู้สัตย์จริง นั่นคือผู้
ที่ประกอบด้วยคุณลักษณะและบุคลิกดังต่อไปนี้

๑. ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ (ในฐานะเจ้าผู้เอกะที่สมควรแก่การเคารพภักดี
อย่างแท้จริงเพียงพระองค์เดียวเท่านั้นในชีวิต)
๒. ศรัทธาต่อเราะสูลของพระองค์คือลัลลลอฮ์ อลัยฮิ วะสลัลัม (ใน
ฐานะแบบอย่างที่ต้องปฏิบัติตามในการเคารพภักดี)
๓. เชื่อมมั่นต่อความเป็นองค์อภิบาลของอัลลอฮ์และความเป็นศาสนทูต
หรือเราะสูลของนบีมุหัมมัด คือลัลลลอฮ์ อลัยฮิ วะสลัลัม)

(6) ซูเราะฮ์ อัลหุญรุด/15

๔. ฎีกาต่อสู้อยู่ในหนทางของอัลลอฮ์ด้วยทรัพย์สินและร่างกายของเขา

ถ้าหากว่าคุณลักษณะใดคุณลักษณะหนึ่งดังกล่าวบกพร่องหรือขาดหายไป ก็หมายความว่าอีมานหรือการศรัทธาของเขาก็จะพลอยบกพร่องตามไปด้วย ซึ่งแน่นอนอย่างยิ่งว่าความบกพร่องดังกล่าวย่อมมีผลกระทบต่อสถานภาพของความเป็นอัครวะฮีย์หรือภราดรภาพที่ถูกพาดวางไว้บนพื้นฐานดังกล่าว เมื่อสถานภาพความเป็นภราดรภาพเกิดบกพร่องและแตกร้าวขึ้นมา ดังนั้นท่ามกลางความแตกร้าวของอัครวะฮีย์หรือภราดรภาพนี้แหละ จะทำให้ใคร่รายต่างๆ ที่คอยบั่นทอนสภาพความเป็นภราดรภาพลูกกลมและระบอบขึ้นมา จนเกิดความบาดหมางและความเป็นศัตรูกันขึ้นในหมู่ชนผู้ศรัทธา ขออัลลอฮ์โปรดคุ้มครองเราจากสิ่งดังกล่าวด้วยเทอญ

พี่น้องที่รักของฉันเพื่ออัลลอฮ์...

นั่นคือแก่นแท้ของมุอ์มินุน(ชนผู้ศรัทธา) ที่เป็นมูลฐานของอัครวะฮีย์ (ความเป็นภราดรภาพ) แล้วอะไรเล่าคือแก่นแท้ของอัครวะฮีย์ ?

คำว่า “อัครวะฮีย์” หรือภราดรภาพ ในที่นี้หมายถึง “อัครวะฮีย์อิสลามียะฮ์” (ภราดรภาพในอิสลาม) มันเป็นความกลมเกลียวกันของหัวใจที่บริสุทธิ์ เป็นความเกี่ยวพันของจิตใจที่พึงพอใจกัน และเป็นการตรึงรัตรหว่างมุอ์มินกับพี่น้องร่วมศรัทธาของเขาด้วยความรู้สึกที่ผูกพันซึ่งสามารถบ่มเพาะและงอกเงยขึ้นด้วยอิริยาบถของการดำเนินชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ซึ่งเกิดจากมูลฐานแห่ง “การศรัทธาต่ออิสลามที่

ถูกต้อง” ไม่ใช่บนพื้นฐานแห่งผลประโยชน์ทางวัตถุ ไม่ใช่การ
ระแค้นศุบหรือมีลิตีถือพรรคถือพวกอย่างงมงาย ไม่ใช่เกิดจากอิทธิพล
ของวงศ์ตระกูล และไม่ใช่เกิดจากอิทธิพลของชนเผ่าและสัญชาติ

อुकวอะฮฺหรือภราดรภาพเป็นผลของอีมาน อีมานเติบโตงอกเงย
เท่าใด อुकวอะฮฺหรือความเป็นภราดรภาพก็จะพลอยงอกเงยและเติบโต
ตามไปด้วย สิ่งที่ยิ่งถึงสิ่งนั้นก็คือนิยามของการดำเนินชีวิตที่ดีของ
เขา ความอ่อนโยนและจิตใจที่มีต่อพี่น้องของเขา

การเกิดขึ้นของอुकวอะฮฺ(ภราดรภาพ)ในจิตใจไม่ใช่สิ่งที่สามารถ
อุปโลกนขึ้นด้วยการเสแสร้ง หรือสามารถซื้อขายด้วยเงินทอง หรือ
สามารถกระทำขึ้นด้วยความเชี่ยวชาญด้านวิชาการที่มากมาย หรือ
สามารถโน้มน้าวด้วยการพูดจาที่ชาญฉลาด แต่ทว่าความรู้สึกแห่งความ
เป็นภราดรภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจของแต่ละคนนั้นเป็นนิอุมัตความโปรด
ปรานและการประทานของอัลลอฮฺผู้สูงส่งเท่านั้น

อัลลอฮฺทรงตรัสว่า

فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا

ความว่า “แล้วด้วยนิอุมัตความโปรดปรานของ
พระองค์ พวกเจ้าทั้งหลายจึงกลายเป็นภราดรภาพ
กัน”⁽⁷⁾.

(7) สุเราะฮฺอาลิอิมรอน/103

พี่น้องที่รักของฉันเพื่ออัลลอฮ์

อุคฺวอะฮ์(ภราดรภาพ)เป็นนิมิตความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่สูง
ค่ายิ่ง

อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า

وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا مَا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ
بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

ความว่า “และพระองค์ทรงทำให้จิตใจของพวกเขา
(บรรดาผู้ศรัทธา) สัมผัสปรองดองกัน หากแม้
ว่าเจ้า (โอัมมูหัมมัด) ใช้จ่ายด้วยสิ่งต่างๆทั้งหมดที่มี
อยู่ในแผ่นดินนี้(เพื่อให้พวกเขาเกิดปรองดองกัน) เจ้า
ก็จะไม่สามารถทำให้จิตใจของพวกเขาปรองดอง
และสมานฉันท์กันได้ แต่ทว่าอัลลอฮ์คือผู้ทรงทำให้
จิตใจของพวกเขาโอนอ่อนและปรองดองกัน (เพราะ)
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพ ทรงปรีชาญาณ
ยิ่ง”⁽⁸⁾

(*) สุเราะฮ์อัลอันฟาล/62-63

ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นที่ประจักษ์ชัดว่า ความผูกพันของจิตใจที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานให้แก่พี่น้องร่วมประชาชาติอิสลามนั้นมีคุณค่ามหาศาลขนาดไหน - และมวลการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์แต่เพียงพระองค์เดียว — ตั้งนั้นมาเกิดเรามาร่วมกันฟุ่่มฟักรักษามัน และพยายามทนุถนอม ดูแลเอาใจใส่ด้วยวิธีการที่พระองค์อัลลอฮ์ผู้เป็นเจ้าของนิอุมัตแห่งความเป็นภราดรภาพทรงสอนไว้ และได้ถูกปฏิบัติแบบอย่างอย่างดีเยี่ยมโดยท่านเราะสูล คือลัลลอฮ์ อลัยฮิ วะสลัม พร้อมกับบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่าน เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุม เพราะธรรมชาติของการมอบสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ล้ำค่านั้นจำเป็นต่อการดูแลที่ดีเยี่ยมเสมอ

ต่อไปนี้ เรามาร่วมกันติดตามอายัตต่อจากที่ได้กล่าวมา ซึ่งมี
ความว่า

فأصلحوا بين أخويكم (การอ่านของนักอ่านส่วนใหญ่)

فأصلحوا بين إخوانكم (การอ่านของอูบัยยฺ, มุอาวิยะฮ์, อิบ
นุญัยรฺ และเกาะตาตะฮ์)

فأصلحوا بين إخوانكم (การอ่านของอะลี, อัลหะสัน
และอัชชะอูบัยยฺ)

ความหมายของคำว่า (فأصلحوا) คือคำสั่งของอัลลอฮ์เพื่อให้
พยายามสร้างความปรองดองและไกล่เกลี่ยแก้ไขข้อบกพร่อง

ความหมายของคำว่า (أخويكم) คือพี่น้อง(มิตรสหาย)สองคนของท่านหรือสองพวก หรือสองฝ่ายที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ.

ส่วนคำว่า (إخوانكم) หรือ (إخوتكم) หมายถึงพี่น้องหลายคนของท่าน หรือพี่น้องหลายๆฝ่ายในหมู่พวกท่านผู้ศรัทธา. แน่แท้ ถ้าหากว่าระหว่างสองคนหรือสองพวกจำเป็นต่อการปรองดองและไกล่เกลี่ยกัน ดังนั้นการปรองดองและไกล่เกลี่ยกันระหว่างหลายคนหรือหลายๆฝ่ายย่อมจำเป็นยิ่งกว่านั้นอีก

ทำไมเราถึงถูกสั่งกำชับให้สร้างความปรองดองกัน?...ทำไมคำสั่งดังกล่าวถึงมาหลังจากที่พระองค์อัลลอฮฺทรงป่าวประกาศสำหรับป่าวของพระองค์ทุกคนให้มีการผูกสัมพันธ์แห่งความเป็นภราดรภาพกันระหว่างชนผู้ศรัทธา โดยที่ได้รวมระหว่างการบ่มเพาะหลักการดำเนินชีวิตแบบภราดรภาพและคำสั่งให้มีความปรองดองกันไว้ในอายัตของอัลลอฮฺเพียงอายัตเดียวเท่านั้น...

สิ่งดังกล่าวถ้าเรามาไตร่ตรองและพิจารณาถึงหิกมะฮฺ(วิทยปัญญา)ของมัน ย่อมเป็นที่ประจักษ์แก่เราว่า ความพยายามบ่มเพาะหลักการดำเนินชีวิตแบบภราดรภาพให้เกิดขึ้นในหมู่ชนผู้ศรัทธานั้นไม่ใช่เป็นความพยายามที่ง่าย ๆ และไม่ใช่ว่าเป็นความพยายามเพียงครั้งเดียวแล้วจบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมุสูลมานแห่งความเป็นภราดรภาพนั้นเป็นสิ่งที่ล้ำค่ายิ่ง และบรรดาชนผู้ศรัทธาเองก็มีสถานภาพที่แตกต่างกัน ความหลากหลายของภาษา และพื้นฐานการอบรม ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีบทบาทไม่

น้อยต่อชีวิตความเป็นอยู่ จนเป็นอุปสรรคต่อการได้รับมาซึ่งการบ่มเพาะมูลฐานแห่งการดำเนินชีวิตแบบภราดรภาพและถึงแม้ว่าการบ่มเพาะดังกล่าวจะประสบความสำเร็จในระยะเริ่มแรก มันก็ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะรักษาความสำเร็จในการบ่มเพาะดังกล่าวให้คงอยู่และยั่งยืนตลอดไป และถึงแม้ว่าจะประสบความสำเร็จในการบ่มเพาะดังกล่าวในภาพรวม แต่ความพยายามที่จะทำให้การบ่มเพาะดังกล่าวสมบูรณ์ขึ้นอย่างแท้จริงนั้นช่างเป็นสิ่งที่ยากเย็นแสนเข็นและละเอียดอ่อนยิ่ง.

หลังจากที่การบ่มเพาะมูลฐานแห่งการดำเนินชีวิตแบบภราดรภาพในหมู่ชนผู้ศรัทธาได้สำเร็จสมบูรณ์ลง แต่ในโลกแห่งความเป็นภราดรภาพนั้น โดยปกติแล้วมักจะประสบกับปัญหาต่างๆ ที่สร้างความเสียหายและบั่นทอนมูลฐานแห่งความเป็นภราดรภาพกัน ไม่ว่าจะปัญหาดังกล่าวจะมาจากตัวปัจเจกบุคคลเอง หรือมาจากหมู่ประชาชาติมุสลิมเอง หรือมาจากศัตรูภายนอกที่จ้องจะดำเนินแผนการเฉพาะอยู่ตลอดเวลา เพื่อจะทำลายล้างรากฐานแห่งความเข้มแข็งของความเป็นภราดรภาพในอิสลาม (อุคฺวุะฮฺ อฺอิสลามียะฮฺ) อันเปรียบเสมือนแกนหลักสู่ความกลมเกลียวและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของประชาชาติอิสลามและการสถาปนาอาณาจักรอิสลาม “คฺิลาฟะฮฺ อฺอิสลามียะฮฺ”

แน่นอนอย่างยิ่งว่าสิ่งดังกล่าวจำเป็นต่อความพยายามในการไกล่เกลี่ยและสร้างความปรองดองกันอย่างต่อเนื่อง มันไม่น่าแปลกเลย... เพราะมันกลายเป็นสิ่งปกติวิสัยแล้วว่า ความคิด ความเข้าใจที่แตกต่างกัน ความขัดแย้งและการทำร้ายความรู้สึกกัน มักจะเกิดขึ้นอยู่เสมอใน

หมู่พี่น้องผู้ศรัทธา ซึ่งเกิดการเสียตีสี(ไม่ลงรอย)กันอย่างมากมายในชีวิตประจำวันของพวกเขา โดยเฉพาะในการเผชิญกับการทดสอบใดๆในโลกแห่งการเผยแผ่เชิญชวนและโลกแห่งการต่อสู้ สิ่งดังกล่าวจำเป็นต้องมีการไกล่เกลี่ยและสร้างความปรองดองกันอยู่ตลอดเวลา ซึ่งบางครั้งอาจถึงกับต้องใช้กำลังและอาวุธสงคราม

บางทีอาจจะเป็นเพราะเหตุนี้เอง คำสั่งให้มีการสร้างความปรองดองและไกล่เกลี่ยกันจึงมีขึ้นทันที หลังจากที่มูลฐานแห่งความเป็นภราดรภาพได้ถูกป่าวประกาศขึ้น เสมือนกับว่าความพยายามในการไกล่เกลี่ยและสร้างความปรองดองกันเป็นความพยายามหลักที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อแผนการบ่มเพาะมูลฐานแห่งความเป็นภราดรภาพในชีวิตชนผู้ศรัทธาทั้งหลาย ในความหมายที่ว่า “หากปราศจากการไกล่เกลี่ยและสร้างความปรองดองกัน ความเป็นภราดรภาพกันก็จะไม่สมบูรณ์ วัลลอฮู อะอูลัม

พี่น้องที่รักของฉันเพื่ออัลลอฮ์...

อายัตที่ป่าวประกาศถึงมูลฐานแห่งความเป็นภราดรภาพกันที่ว่า
إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ “แท้จริงบรรดาศรัทธาชนนั้นเป็นภราดรกัน” ซึ่งตามด้วยคำสั่งหนึ่งที่ว่า فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخْوَيْكُمْ “ดังนั้นพวกเจ้าจงไกล่เกลี่ยปรองดองกันระหว่างสองพี่น้อง(ที่ขัดแย้งกัน)ในหมู่พวกเจ้า”

นั้น ได้ถูกตอกย้ำด้วยอีกคำสั่งหนึ่ง พร้อมกับลงท้ายด้วยผลบั้นปลายแห่งความเป็นภราดรภาพ นั่นคือคำตรัสที่ว่า

واتقوا الله لعلكم ترحمون

“และพวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์ แล้วพวกเจ้าจะได้รับความโปรดปรานจากพระองค์”⁽⁹⁾.

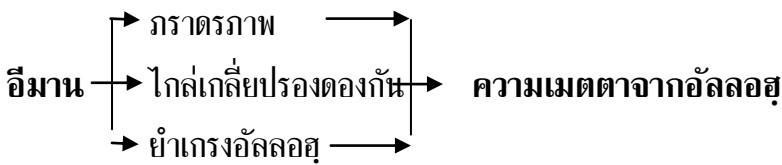
ดังนั้น จึงเป็นที่ประจักษ์ว่า आयัตที่ ๑๐ ของสุเราะฮ์ อิ้ลหุญรอด ที่ว่าด้วยความเป็นภราดรภาพนี้ประกอบด้วย ๔ หลักการที่สำคัญ นั่นคือ

1. การบ่มเพาะมูลฐานแห่งความเป็นภราดรภาพกันระหว่างหมู่ชนผู้ศรัทธาในการดำเนินชีวิต นั่นคือ มูลฐานที่ว่า **إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ** “แท้จริงศรัทธาชนนั้นเป็นพี่น้องกัน”
2. คำสั่งของอัลลอฮ์เกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาในการบ่มเพาะมูลฐานแห่งความเป็นภราดรภาพ นั่นคือ “การไกล่เกลี่ยและสร้างความปรองดองกัน” **فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخْوَيْكُمْ** “ดังนั้นพวกเจ้าจงไกล่เกลี่ยและสร้างความปรองดองกันระหว่างสองพี่น้อง (ที่ขัดแย้งและบาดหมางกัน) ในหมู่พวกเจ้า”
3. คำสั่งของอัลลอฮ์เกี่ยวกับข้อแม้หลักสำหรับความสำเร็จของความพยายามทุกอย่าง ไม่ว่าจะอยู่ในระดับการบ่มเพาะมูลฐานแห่งความ

(9) สุเราะฮ์อิ้ลหุญรอด/10

เป็นภราดรภาพกันเอง หรือในระดับการแก้ไขปัญหาในชีวิตความเป็น
 ภราดรภาพกันก็ตาม ข้อแม้ดังกล่าวคือ **واتقوا الله** “และพวกเจ้าจง
 ยำเกรงอัลลอฮ์”.

4. เราะฮูมัดหรือความเมตตาจากอัลลอฮ์นั้นเป็นผลพวงจากความ
 พยายามในการบ่มเพาะมุลฐานแห่งความเป็นภราดรภาพ และจากการ
 ปฏิบัติตามสองคำสั่งเพื่อให้มีการอิศลาหฺ(ไกล่เกลี่ยปรองดองกัน)
 และการตักวา(ยำเกรงอัลลอฮ์) ด้วยคำตรัสที่ว่า **لعلكم ترحمون**
 “หวังว่าพวกเจ้าจะได้รับความเมตตาจากอัลลอฮ์”

ดังนั้น พวกเราจึงมาร่วมกันสร้างและพุ่มพักมุลฐานแห่งความเป็น
 ภราดรภาพในอิสลาม (อฺคูวฺอะฮฺ อิสลามียะฮฺ) ในการดำเนินชีวิตของเรา
 ด้วยวิธีการปลูกฝังอีมานการศรัทธาที่แท้จริง และการไกล่เกลี่ยปรองดอง
 กัน(อิศลาหฺ)ที่วางอยู่บนพื้นฐานแห่งความยำเกรงต่ออัลลอฮ์(ตักวา)
 เท่านั้น ด้วยวิธีการดังกล่าวเท่านั้นที่จะทำให้เราสามารถมีชีวิตอยู่ภายใต้
 ร่มเงาแห่งความเมตตาของอัลลอฮ์ผู้เป็นเจ้าของผู้โปรดปรานทั้งหลาย...

พึงตระหนักไว้ว่า ทั้งสองคำสั่งที่ว่า **فأصلحوا** “พวกเจ้าจงไกล่
 เกลี่ยและปรองดองกัน" และ **واتقوا الله** “และพวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอ

อยู่” จะนำพาสังคมสู่ระอุมืดความเมตตาของอัลลอฮ์ ทางกลับกัน หากสังคมใดหรือกลุ่มชนใดละเลยหรือเพิกเฉยต่อคำสั่งใดคำสั่งหนึ่งจากทั้งสองคำสั่งดังกล่าว สังคมหรือกลุ่มชนนั้นก็มักจะประสบกับการสับสนจากอัลลอฮ์ อันนำไปสู่ขั้นปลายของสังคมที่วุ่นวายและแตกสลายในที่สุด -ขอความคุ้มครองจากอัลลอฮ์ให้แม้ผ่านจากสิ่งดังกล่าวด้วยเทอญ-

จงสดับฟังคำสั่งของนบีมุหัมมัด คือลัลลอฮุ อลัยฮิ วะสัลลัมของเราที่ว่า

كونوا عباد الله إخوانا

ความว่า “พวกเจ้าทั้งหลายจงเป็นบ่าวของอัลลอฮ์

ในสภาพที่เป็นภราดรภาพกัน”⁽¹⁰⁾

ดังนั้น จึงเป็นที่ประจักษ์ว่า “ความเป็นภราดรภาพกันนั้นเป็นวิธีการกักตุน(อิบาดะฮ์)ต่ออัลลอฮ์อย่างหนึ่ง” ยิ่งกว่านั้นการกักตุนต่ออัลลอฮ์จะไม่สมบูรณ์ในสภาพที่เพียบพร้อม เว้นแต่ด้วยวิธีการเป็นภราดรภาพกัน

พี่น้องที่รักของฉันเพื่ออัลลอฮ์...

⁽¹⁰⁾ อัลบุคอรีฮ์ 6/137, มุสลิม (2574)

ตอนนี้ มาเกิด เรามาร่วมกันสังเกตถึงขั้นตอนต่างๆของการสร้าง
ความเป็นภราดรภาพและวิธีการปฏิบัติของท่านรَسُولลลอฮฺ คืออัลลลอฮฺ
อัลยัยอี วะสัลลัม และบรรดาเศาะหาบะฮฺ เราะฎีลลอฮฺ อั้นฮุม.

๑. สร้างความเป็นภราดรภาพ

ท่านเราะَسُولลลอฮฺ คืออัลลลอฮฺ อัลยัยอี วะสัลลัม เคยกล่าวแก่
บรรดาเศาะหาบะฮฺของท่านในแผนการจัดระบบอะมัลอิสลามีย์(การ
ปฏิบัติกิจการอิสลาม)ในระดับการก่อสร้างสังคมอิสลามหรืออาณาจักร
(เดาละฮฺ) อิสลามแห่งหนึ่ง หลังจากที่ท่านได้อิัจญ์เราะฮฺ(อพยพ)สู่นคร
มะดีนะฮฺแล้ว ท่านกล่าวว่า

تآخوا في الله أخوين أخوين، ثم أخذ بيد علي
بن أبي طالب، فقال: هذا أخي

ความว่า “พวกเจ้าจงสร้างภราดรภาพกันเพื่ออัลลลอฮฺ สองคน
สองคน แล้วท่านก็จับมืออลี บิน อบีฏอลิบ พร้อมกับกล่าวว่า นี่คือ
ภราดร(พี่น้อง)ของฉัน”⁽¹¹⁾

๒. สร้างความรู้จักและความสัมพันธ์

عن يزيد بن نعمة الضبي قال: قال رسول الله
صلى الله عليه وسلم: إذا آخا الرجل الرجل

(11) สีเราะฮฺนะบะวียะฮฺ ของอิบนุฮิษาม 1/505

فليساله عن اسمه واسم أبيه وممن هو، فإنه أوصل للمودة

ความว่า “ยะซีด บิน นุอามะฮ์อ์ฏ็อบบีย์เล่าว่า เราะฮ์ลุสลุสอฮ์ คือลัลลลอฮ์ อลัฮ์อี วะสัลลัม กล่าวว่่า เมื่อชายคนหนึ่งได้สร้างภราดรภาพ(เพื่ออัลลลอฮ์)กับพี่น้อง(ร่วมศรัทธา)ของเขา ดังนั้นเขาจึงถามไถ่ถึงชื่อของเขา ชื่อของบิดาเขา และวงศ์ตระกูลของเขา หรือถามว่่าเขามาจากไหน เพราะแท้จริง (การปฏิบัติดังกล่าว)จะทำให้เกิดสายใยของความ เป็นภราดรภาพและความรู้สึกผูกพันที่แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น”⁽¹²⁾

๓. มีความอ่อนโยนเอื้ออาทรกัน

อัลลลอฮ์ทรงตรัสเกี่ยวกับจุดยืนของมุสลิมว่่า

محمد رسول الله والذين آمنوا معه أشداء على
الكفار رحماء بينهم

ความว่่า “มุหัมมัดผู้เป็นศาสนทูตของอัลลลอฮ์ และ บรรดาผู้(ศรัทธา)ที่อยู่ร่วมกับเขา มีท่าทีที่แข็งกร้าว และเด็ดขาดต่อผู้ปฏิเสธศรัทธา(ศัตรูของอัลลลอฮ์) และ(ทางกลับกัน)พวกเขากลับมีจิตใจที่อ่อนโยน

⁽¹²⁾ อัลดิรมิซีย์ (2503) : หะสันเมาฮ์ริบ

พร้อมกันกับใคร่ผูกพันระหว่างพวก(ประชาชาติ
อิสลาม)เอง”⁽¹³⁾

และท่านรศูตลลอฮฺ ค็อลลัลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่

المؤمن خير (يألف) ولا خير فيمن لا يألف
ولا يؤلف

ความว่ “ผู้ศรัทธา นั้นเป็นคนที่ดี(มีจิตใจที่อ่อนโยน
และเมตตา) และไม่มีควมดีใดๆในตัวผู้ที่ไม่(มีจิตใจ
ที่)ปราศจากความอ่อนโยนเมตตา) และไม่สามารถ
ทำให้(จิตใจของเขา)เกิดความอ่อนโยนเมตตา)ใน
หมู่ผู้ศรัทธาได้”⁽¹⁴⁾

๔. หมั่นขออ้อให้แก่กันและกัน

อัลลลอฮฺทรงตรัสว่

قال رب اغفر لي ولأخي وأدخلنا في رحمتك
وأنت أرحم الراحمين

⁽¹³⁾ สุเราะฮฺ อัลฟัดหฺ/29

⁽¹⁴⁾ รายงานโดยอะหมัด (9187)

ความว่า “(นบีมุซา อัลยฮิสสลามได้) กล่าว (วิจวอน
ขอตุอาอ์ต่ออัลลอฮฺ) ว่า โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน ได้
โปรดอภัยโทษต่อ(บาปต่างๆของ)ฉัน และต่อ(บาป
ต่างๆของ)พี่ชายฉัน(ฮารูน) และได้โปรดทรงให้เรา
อยู่ในกลุ่มชนผู้ได้รับความเมตตาเอ็นดูจากพระองค์
ด้วยเถิด และพระองค์คือผู้ที่ทรงเอ็นดูเมตตายิ่งใหญ่ในหมู่
ผู้เมตตาเอ็นดูทั้งหลาย”⁽¹⁵⁾.

เราะสูลุลลอฮฺได้กล่าวแก่อุมร์ บิน อัลค็อฏฏอบ ขณะที่เขาจะไป
ทำอุมเราะฮฺว่า

يا أخي... لا تنسنا من دعائك

ความว่า “โอ้ พี่น้องของฉัน...จงอย่าลืม(ขอตุอาอ์
ให้กับ)เราในตุอาอ์ของเจ้า”⁽¹⁶⁾

ด้วยเหตุนี้ ชาวสลัฟศอลิหฺรุ่นก่อน ในขณะที่พวกเขาจับมือให้
สลามทักทายกับมิตรสหายของพวกเขา พวกเขามักจะกล่าวตุอาอ์
ต่อไปนี้อย่างสม่ำเสมอ

رب اغفر لي ولأخي هذا

⁽¹⁵⁾ สุเราะฮฺอัลอะฮฺรอฟ/151

⁽¹⁶⁾ รายงานโดยอะหฺมัด 1/29, อัลติรมิซียฺ (3632) :หะสันเศาะหิหฺ

ความว่า “โอ้ องค์อภิบาลของฉัน ขอได้โปรดอภัยโทษต่อบาปต่างๆของฉัน และบาปต่างๆของพี่น้องของฉันคนนี้”

พี่น้องที่รักของฉันเพื่ออัลลอฮ์...

พึงจำไว้เถิดว่า จิตวิญญาณแห่งความเป็นภราดรภาพในอิสลาม(อฺคุววะฮฺ อิสลามียะฮฺ)นั้น คือ “มีความรักความผูกพันเพื่ออัลลอฮ์” หากปราศจาก “ความรักความผูกพัน” ความเป็นภราดรภาพ(อฺคุววะฮฺ) ก็จะดับมอด และ “ความรักความผูกพัน” ดังกล่าวต้องมีการปฏิสัมพันธ์กัน “เพื่ออัลลอฮ์” เสมอ จึงจะเกิดสัมพันธภาพแห่งความเป็นภราดรภาพในอิสลามขึ้น

อนัส เล่าว่า “ขณะที่เคาะหะบะฮฺคนหนึ่งได้นั่งอยู่กับบีศ็อลลัลลอฮฺ อลัษยิ วะสัลลัม ก็ได้มีชายคนหนึ่งเดินผ่านมา ดังนั้นเขาจึงกล่าวขึ้นว่า “โอ้ท่านเราะสูลุลลอฮฺ แท้จริงฉันรักผู้ชายคนนั้น” เราะสูลุลลอฮฺกล่าวแก่เขาว่า “ท่านได้บอกเขาแล้วหรือยัง(ว่ารักเขา)?” เขาตอบว่า “เปล่า” เราะสูลุลลอฮฺจึงกล่าวขึ้นว่า “จงไปบอกเขาสิ(ว่าเจ้ารักเขา)” ดังนั้นเขาจึงวิ่งไปหาชายคนนั้นแล้วกล่าวแก่เขาว่า “แท้จริงฉัน

ชอบเจ้าเพื่ออัลลอฮ์” ชายคนนั้นกล่าวตอบว่า “ขอให้—อัลลอฮ์- ผู้ที่ทำให้ท่านรักฉันเพื่อพระองค์ทรงรักท่านด้วยเถิด”⁽¹⁷⁾

ดังนั้น จึงพยายามหลีกเลี่ยงทุกสาเหตุที่ทำให้ “ความรักเพื่ออัลลอฮ์” ดังกล่าวอ่อนล้าและดับมอดลง อาทิเช่น การดำเนินคดีเดียวกัน การนินทาว່ร้ายกัน และการอิจฉาริษยากัน ทางกลับกันเราต้องพยายามพุ่มพักและปลูกฝังความรู้สึกรักเพื่ออัลลอฮ์ต่อพี่น้องของเราให้จงก่งและสมบูรณ์ขึ้นในหัวใจของเราทุกคน ด้วยมารยาทแห่งความเป็นภราดรภาพในอิสลามต่างๆ อาทิเช่น

1. สร้างความรู้จักหักทากันด้วยความจริงใจเพื่ออัลลอฮ์
2. สร้างความรักใคร่ผู้พันกันเพื่ออัลลอฮ์
3. ให้ความเคารพต่อกัน ชั่งใจกันและอ่อนโยนต่อกัน
4. ให้ความช่วยเหลือกันด้วยจิตใจที่เปี่ยมด้วยความเสียสละ และปกป้องสถานภาพของพี่น้อง ทั้งบนโลกนี้และโลกอาคิเราะฮ์.
5. ให้สลามต่อกัน ส่งยิ้มให้แก่กันและอ่อนน้อมถ่อมตนเสมอ
6. ไปมาหาสู่และเยี่ยมเยียนกัน โดยเฉพาะ ยามเจ็บไข้และประสบภัยพร้อมกับเชื้อเชิญร่วมงานพบปะเพื่อสร้างความเป็นภราดรภาพและความรัก

(¹⁷) เศาะหฺหฺ อุมูดาวูด 5125

7. ถามไถ่ทุกข์สุขกันและกล่าวชมเชยต่อความดีของกันและกัน โดยเฉพาะยามที่อยู่ต่อหน้าพี่น้องคนอื่นๆ ถึงแม้ว่าจะชมขึ้นสักเพียงใดก็ตาม
8. ให้อภัยแก่กันในทุกสิ่งที่ได้พลาดพลั้งและเลยเถิด พร้อมกับพยายามปกปิดด้วยหัวใจที่เปี่ยมด้วยความจริงใจ(อิคลาศ)
9. ขอดุอาอ์ให้แก่กันด้วยการขอให้อัลลอฮฺทรงอภัยโทษต่อบาปต่างๆ ของพี่น้องและขอให้พระองค์ทรงประทานความดีและทางนำแก่เขา พร้อมกับปกป้องเขาจากอันตรายและความหลงผิด ไม่ว่าจะขณะที่เขายังมีชีวิตอยู่หรือหลังจากที่เขาได้จบชีวิตไปแล้ว
10. มอบของกำนัล(ฮะดียะฮฺ)ที่เป็นประโยชน์ จากใจสุใจให้แก่กันด้วยจิตใจที่บริสุทธิ์ ถึงแม้ว่าคุณค่าของมันจะมีเพียงน้อยนิดในสายตาภายนอกก็ตาม
11. ให้คำตักเตือนแก่กัน และสั่งเสียกันด้วยการยำเกรงต่ออัลลอฮฺ และยึดมั่นกับหลักคำสอนของพระองค์และสุนนะฮฺของท่านเราะซูลุลลอฮฺ คือลลุลลอฮฺ อลัฮฺยิ วะสัลลัม พร้อมกับรักใคร่พี่น้องมุสลิมทุกคน
12. เชื่อมสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง ระหว่างพี่น้องผู้ศรัทธา
13. มีเจตคติที่ดีต่อพี่น้องมุสลิมผู้ร่วมศรัทธา
14. ให้ความช่วยเหลือและปกป้องซึ่งกันและกัน

พี่น้องที่รักของฉันเพื่ออัลลอฮ์...

สุดท้ายนี้...ในการพบปะในครั้งนี้ เรามาร่วมกันแสวงหาความโปรดปรานและรักใคร่จากอัลลอฮ์เจ็ด โดยอาศัยความเป็นภราดรภาพเพื่ออัลลอฮ์ของเรา ด้วยการปฏิบัติตามจุดประสงค์ของหะดีษกุดสียฺที่กล่าวว่า

إن الله تعالى يقول: حقت محبتي للذين يتزاورون
من أجلي، حقت محبتي للذين يتحابون من أجلي،
حقت محبتي للذين يتبادلون من أجلي، حقت
محبتي للذين يتناصرون من أجلي

ความว่า “แท้จริงอัลลอฮ์ทรงตรัสว่า “ความรักของ
ฉันได้เกิดขึ้นสำหรับผู้ที่เยี่ยมชมกันเพื่อฉัน...
ความรักของฉันได้เกิดขึ้นสำหรับผู้ที่รักใคร่ซึ่งกัน
และกันเพื่อฉัน...ความรักของฉันได้เกิดขึ้นสำหรับผู้
ที่ให้ความช่วยเหลือกันเพื่อฉัน...ความรักของฉันได้
เกิดขึ้นสำหรับผู้ที่เอื้อเพื่อเอื้อแก่กันเพื่อฉัน...ความ
รักของฉันได้เกิดขึ้นสำหรับผู้ที่ให้ความช่วยเหลือกัน
เพื่อฉัน”⁽¹⁸⁾

(¹⁸) เศาะหฺหฺ อนุตาวูต 5125

หวังว่าการพบปะกันของเราในไม่กี่หน้ากระดาษของหนังสือเล็กๆ เล่มนี้ อัลลอฮฺทรงบันดาลให้เกิดความรู้สึกอยากเปิดใจเพื่อให้เราทุกคน ร่วมกันสานต่อสู่ความพยายามที่จะบ่มเพาะความเป็นภราดรภาพใน อิสลาม(อฺคุวฺวะฮฺ อิสลามียะฮฺ) ให้เกิดขึ้นในโลกแห่งความเป็นจริงของ เราบรรดาชนผู้ศรัทธา ด้วยวิธีการและแนวทางที่พระองค์ทรงสอนไว้และ ได้ถูกปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ดียิ่งโดยเราะฮฺลุลลอฮฺศ็อลลัลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลัม ณ เวลานั้นเองพวกเราทุกคนจะได้ใช้ชีวิตร่วมกันภายใต้ร่มเงา แห่งความโปรดปรานของอัลลอฮฺด้วยจิตใจที่เปี่ยมล้นด้วยความพึงพอใจ และความดีใจ ...

อามีน ยาร์ออบบัลอาละมีน

فستذكرون ما أقول لكم وأفوض أمري إلى الله إن
الله بصير بالعباد وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله
وصحبه وسلم، سبحان رب العزة عما يصفون
وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين.